

LBRIS

We know
books

MARI CÂNTĂREȚI DE
**JABLU
ZZES**

ray charles

1. Georgia On My Mind (H. Carmichael-S. Gorrell) 7:32
2. I Believe To My Soul (R. Charles) 3:49
3. Come Rain Or Come Shine (H. Arlen-J. Mercer) 7:01
4. Oh, What A Beautiful Morning (O. Hammerstein-R. Rodgers) 4:53
5. Some Enchanted Evening (O. Hammerstein-R. Rodgers) 4:59
6. Hallelujah, I Love Her So (R. Charles) 3:21
7. I'm Gonna Move To The Outskirts (R. Charles) 5:17
8. Hit The Road Jack (P. Mayfield) 2:42
9. Margie (Conrad) 2:36
10. I Wonder (Grant) 3:56
11. I Can't Stop Loving You (D. Gibson) 4:02
12. Take These Chains From My Heart (H. Heath-R. Rose) 3:11
13. I Can See Clearly Now (J. Nash) 4:50
14. What'd I Say (R. Charles) 6:06
15. America The Beautiful (K. Bates-S. Ward) 4:26

În seria

MARI CÂNTĂREȚI DE JAZZ ȘI BLUES

1 LOUIS ARMSTRONG	11 CHUCK BERRY
2 ELLA FITZGERALD	12 COUNT BASIE
3 B.B. KING	13 BENNY GOODMAN
4 MILES DAVIS	14 BESSIE SMITH
5 GLENN MILLER	15 THELONIOUS MONK
6 NINA SIMONE	16 CHICK COREA
7 JOHN COLTRANE	17 MUDDY WATERS
8 RAY CHARLES	18 DJANGO REINHARDT
9 CHARLIE PARKER	19 STAN GETZ
10 DUKE ELLINGTON	20 JOHN LEE HOOKER

Text © Howard Mandel, David Whiteis
Fotografii: Jazz Images Recording
Arts Archives

Copyright © 2013 Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Sub licență de la TP
© Recording Arts AG /
Kind of Blue Records

Editura Litera
O.P. 53, C.P. 212, sector 4,
București, România
tel.: 031 425 16 19; 021 319 6390;
0752 548 372
e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe
www.litera.ro

Tipărit la Radin Print,
prin reprezentantul pentru România
4 Colours, www.4colours.ro

Traducere de Marina Loghin

Editor: Vidrașcu și fiii
Coordonare proiect
și redactare: Ilieș Câmpeanu
Copertă, concepție grafică
și prepress: Bogdan Mitea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
a României

MARI CÂNTĂREȚI DE JAZZ ȘI BLUES /
trad.: Marina Loghin. –
București: Litera, 2013 –
20 vol.
ISBN 978-606-8481-19-7
Vol. 08.: Ray Charles – 2013. –
ISBN 978-606-8481-06-7

I. Loghin, Marina (trad.)

785.161(100):929

Scurtă istorie a bluesului (3)

New Orleans și bluesul

Încă de la fondarea sa, în 1718, New Orleans a fost un oraș debordant din punct de vedere muzical. Până în al doilea deceniu al secolului XX, New Orleans a dat naștere și s-a bucurat de un peisaj acustic plin de varietate, originalitate, eleganță și excentricitate, întrecând astfel orice alt oraș american.

Chiar și înainte de Achiziția Louisiana, din 1803, prin New Orleans s-au perindat compozitori, muzicieni și orchestre clasice, oameni și obiceiuri din Europa, Africa, Caraibe, America de Sud, de Nord și Centrală. Suferind perpetuu din cauza umezelii – fierbinte și lipicios în timpul verii, vulnerabil la ploi reci și la uragane –, New Orleans a rămas un port comercial important și o capitală regională. Înainte și după Războiul Civil American a fost un oraș în care un sistem unic de stratificare socială, bazat pe criteriile rasiale, dicta formalizarea vieții publice la care adesea se renunța în viața privată.

În New Orleans, cultura romano-catolică a căzut sincretic la învoială cu elemente ale religiei africane yoruba, dând cale liberă atât Mardi Gras-ului cât și practicilor vodoo. New Orleans abundă de evenimente în aer liber: paradele stradale sunt frecvente, muncitorii încă trudes pe malurile fluviului Mississippi, familiile și prietenii stau la vorbă în curțile interioare și pe balcoanele de fier forjat din Cartierul Francez. Și moartea este un eveniment

care are loc în aer liber: construit sub nivelul mării, New Orleans a învățat să-și îngroape morții suprateran. O mare parte a paradelor stradale te poartă la cimitir și înapoi.

Sex și violență, iubire, gelozie și trădare – acestea erau principalele aspecte cotidiene ale vechiului New Orleans. Bărbați provenind din toate clasele sociale și de toate rasele cumpărau compania femeilor în bordelurile din New Orleans, îndeosebi înainte de închiderea cartierului roșu, cunoscut sub numele de Storyville, în 1917. Iar aceste bordeluri se luau la întrecere în a angaja cei mai buni profesori de pian – oameni precum Ferdinand „Jelly Roll Morton” LaMothe, care susținea că, în copilărie, fusese prezent la concertele operei franceze (creole).

În general, creolii erau oameni liberi care primiseră o bună educație și aveau strămoși negri, albi, francezi, hispanici și/sau amerindieni. Cajunii (etnici albi, urmași ai acadienilor francezi izgoniți de britanici din Canada între 1755 și 1763) au îmbogățit la rândul lor cultura orașului. Până în 1900, valsurile, two-step-ul, cadrilul curtenesc și ritmurile executate la procesiunile funerare creaseră un amestec preluat în sincopile profesorilor de pian și de trompetiștii care cântau primele acorduri de jazz ale unor cântece populare la sfârșitul secolului.

Pe acest fundal a apărut jazzul, profund înrădăcinat în blues. Îndeosebi înainte ca Marea Migrație din sudul înspre nordul SUA să capete avânt, după Primul Război Mondial, New Orleans devenise destinația preferată pentru compozitorii din regiunea de sud-est a Piedmontului, din Texas și din delta fluviului Mississippi, situată la 500 de kilometri nord. Orașul era plin de locuri de muncă și devenise un adevărat leagăn pentru noi idei. Poate

și din acest motiv bluesul a înflorit în New Orleans, având un ritm mai aprins, o virtuozitate mai competitivă și o abordare mai largă și mai voioasă decât în alte regiuni.

De fapt, deși orașul a dat naștere unor cântăreți de jazz care s-au inspirat din blues, cum ar fi Louis Armstrong, Sidney Bechet și importanți pianști de blues precum Champion Jack Dupree, New Orleans este recunoscut ca fiind locul de baștină al „rhythm 'n' blues”, curent care a apărut după al Doilea Război Mondial. Această mișcare a cunoscut nenumărate staruri, printre care pianștii Professor Longhair, Fats Domino, James Booker și Dr. John, compozitorul și producătorul Allen Toussaint, bandleader-ul Dave Bartholomew, chitariștii Ernie K-Doe, Guitar Slim, Earl King, Snooks Eaglin și Walter „Wolfman” Washington, și cântăreții The Dixie Cups, Lee Dorsey și Irma Thomas. Neville Brothers, care au încântat mai multe generații, sunt clanul regal al bluesului din New Orleans și au legat toate ingredientele muzicale ale Americii cu sosul piperat al bluesului. Din 1970, Jazz and Heritage Festival din New Orleans a devenit o glorioasă formă de etalare a acestui curent. Muzica din New Orleans înglobează toate curentele care au predominat în trecut.

Marea Migrație și bluesul

Istoria bluesului reflectă istoria socială a Statelor Unite, cea mai clară dovadă a acestui fapt fiind evoluția curentului respectiv în paralel cu Marea Migrație din prima jumătate a secolului XX. Pe parcursul a peste 50 de ani, o mare parte a populației afro-americane a țării a migrat din Sudul agricol, unde munciseră ca sclavi în secolele XVII, XVIII și XIX, înspre centrele industriale urbane din statele din nordul, vestul și centrul țării.